

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 20.

Ἑμνολογῶ καὶ ψάλλω,
τὸ πάσχα τὸ μεγάλο

Χριστὸς ἀνέστη ἀδελφοί, Χριστὸς ἀνέστη φίλοι,
ἐν εὐφροσύνῃς ἀσπασμῷ ὡς σμιζόμεν τὰ χεῖλη.
κι' ἂν τῆς φιλήσεως, ὡς ἐχθές, ἐξιούσετε με τοῦ βλα,
Χριστὸς ἀνέστη καὶ τ' ἀρνὶ σὰς καρτερεῖ στὴ σούβλα,
Χριστὸς ἀνέστη ἀδελφοί, ἐτέλειωσ' ἡ νηστεία,
καὶ ὕψωσις ἐμφαίνεται τοῦ ψήφου τεραστεία.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐμπρὸς ποτήρια τόκα,
Χριστὸς ἀνέστη, ρίξετε βοκέτες τρικιτόκα,
Χριστὸς ἀνέστη ἀδελφοί, φιλήσετε τὸν Ἄμπα
ποῦ ἀπὸ λίγο νὰ σβυστῇ σὰ δίχως λάδι, λάμπα,
ὅσο δὲν ἀκουώσουνε χαρούμενη τρομπέτα,
γὰ τὴν ψαρή κι' ἀθάνατη τοῦ Παναγῆ μπαρμπέτα.

Ὁρῶν βαθείας εἶδαμεν Τσιρόλιαν μυροφόρον,
ταχέως διερχόμενον λιθότρωτον καὶ φόρον,
τῇ λίστα τὴν κατάλευκη στὰ χέρια του κρατοῦντα
καὶ ἐνδοξον ἀνάστασιν τῇ κόσμῳ ἐξυμνοῦντα,
διὸ βοήσωμεν αὐτῷ, γυναῖκες παιδοδόλιζ,
“δόξα τῇ ἐνεργείᾳ σου πανύμνητε Τσιρόλιζ!,,

Πάτχα τὸ μέγα καὶ γλυκὺ, καὶ πάλιν ἀνατέλλει,
δεῦτε πιστοὶ καὶ λάβετε καρὲ με μπισκοτέλι,
πάσχα τὸ πύλας σήμερον ἀνοίξαν Παραδείσου,
πάσχα γὰ τὴν ἀνάγκη σου, γὰ τὴν περίστασί σου,
πάσχα τὸ πανσεβάσιον, πάσχα τὸ λύτρον λύπης,
πάσχα ποῦ δὲν τὸ πέρασε, ἀθρόχοις, ὁ σὺρ Πίπης.

Μὲ παράπονο στὰ χεῖλη καὶ μεῖ βάρος στὴν καρδιά,
ἐμουρμούριζαν τὰ τόσα νεοσύλιστα παιδιὰ,
κι' ὅλοι ἔλεγαν, “ώραία μὰς τὴν ἔφτιασαν τὴ φτέρη,
νὰ κληθούμε σ' ἓνα γάμο ποῦ δὲν εἶχε μπομπονιέρα!,,
Μὰ σὰν εἶδαν τὸ Τζιρόλιζ νὰ γυρίζῃ με τὴ νότα,
στὴ στιγμὴ ἐτρέξαν' ὅλοι νὰ πιτύχουνε φακότα.

Ἐλογάριαζες σὺρ Πίπη, ὡς τὸ ὑστερο μομέντο,
πὼς τὴ φέστα θὰ περάσῃς δίχως ἓνα τραταμέντο,
ἐλογάριαζες καὶ εἶπες τ' Ἀντωνάκη μες τ' αὐτί,
“φόδος δὲν εἶναι κανέναν ὁ παρὰ νὰ ζωδευτῇ,,
μὰ τὴν ἔπαθες σὺρ Πίπη σὰν τὸν ἄμοιρο Ἑρνάνη
ὅταν ἄκουσε τὸ Σύλδα με τὸ κόρνο νὰ σημάνη!

Κι' εἶναι δύσκολο με τόσες, ποῦ χτυποῦν γιὰ σὲ καμπάνες
νὰ σὲ φῶν τὰ μιλορδάκια καὶ τοῦ Κλάουρα ἡ γάνες.
Κι' εἶναι δύσκολο, τὸν Πίπη, ποῦνε δήμαρχος με νοῦ,
νὰν τὸν ρίξουν ἢ κατάρεις τοῦ οἰοῦ Καμπανοῦ.
Κι' εἶναι δύσκολο, τὸν Πίπη ποῦ με πλούσιους ξεφαντώνει,
καὶ με σύμβουλο καὶ φίλο τὸ μπακάλη τὸν Ἀντώνη,
νὰν τὸν δειώξουν ἀφ' τὸ θρόνο τὸν ψιλόνε ποῦ καθῆται
τοῦ μαρκάτου οἱ πατέρες καὶ θεόπεμπτοι προφήται,
μ' ἂν ἀλήθεια σου δὲν πείσει καὶ τὸ χάρτινο χαλαζι,
ὅσο σταθερὸς καὶ νάται, ἡ ἰδέα σου ἀλλάζει!

Κι' ἂν στὰ πρῶτα μου τὰ φύλλα εἶχα γράψῃ περιφάλος,
“βρε παιδιὰ μὴ δειλιᾷτε κι' ὁ Θεὸς εἶναι μεγάλος!,,
σήμερα τὸ καμαρόνω καὶ τὸ χιρίομαι πολὺ
πὼς ἡ γλώσσα μου ἀρχίζει σὰν Πυθία νὰ μιλῇ.
καὶ πὼς εἰν Εὐαγγελίου καθαρὰ, γυμνὴ ἀλθειζ
ὅσα γράρω τὸ Σαββατο, ξερατὰ καὶ κολοκύτζα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1Φ30015

Και τώρα Βινερᾶτε μου, γλυκειά τῇ φτώχεις μάνα
 ποῦ ὅπως ἀπὸ τῇ γωνιά ἡ πιροστιὰ δὲ λείπει,
 ἔτσι κι' ἡ κάλπη σου ποτὲ, δὲν λείπει ἀπὸ τῇ ντάνα,
 πῶς διάλο θά κάμουμε ν' ἀρπάξουμε τὸν Πίπη;
 Ἐμένανε μοῦ φαίνεται σὰ δυνατός λιγάκι...
 ἐσὺ σὰν πούλιό γέρωντας τί λὲς, σιὸρ Παναγάκη;

Βλέπω πολλά θωρακιστὰ π' ἀράζανε κοντὰ του,
 βλέπω πολλοὺς ἐφέντηδες νὰ μπαίνουν στὸν ὄντα του,
 βλέπω μετ' ἀπορίας μου καὶ θλίψεως μεγάλης,
 ὅπως τὸν ἀνασπᾶστικε κι' Ἀντώνης ὁ μπακάλης,
 πούταν πρωτοπαλήκαρο δικό σου, τόσα χρόνια,
 κι' ὁ Βινερᾶτος μ' ἀπαντᾷ μὲ κάποια περιφρόνεια,
 — “κλείσε μωρὲ Ζιζάνιο τὸ φλύαρό σου στόμα
 καὶ γιὰ τῇ κάλπῃς τοὺς καῦμούς, εἶσαι μικρὸς ἀκόμα!”,

Μὰ κι' ἐκεῖνη τοῦ Ῥικάρδου, τί περίεργη φιγούρα!
 μᾶς ἐπῆρε γιὰ νινάκια, μᾶς ἐπῆρε γιὰ μπαμπέγια,
 κι' ἐνῶ ἤραστε χαζὴν ν' ἀρχινῆσουμε τὰ οὐρρα,
 μᾶς τὸν ἔκοψε τὸ βῆμα μὲ τῇ μέθοδο τοῦ Βέγια!

Εἶδα κι' ἀφ' τῇ βουλευτικῇ, σπριτόζο μου Πιετζίδι,
 πῶς δηλαδὴ τῇ μύμολα τὴν ἔχεις ἀπὸ μουμουδι,
 κι' ὅσο κι' ἂν ἐβλεπα πολλοὺς νὰ τρέχουν ἀνω κατω
 καὶ χαλασμένη ἀσχημα τὴν τζέρα τοῦ Λουκάτου,
 καὶ τὸ σπετοιέρη τὸν Κρασσὰ σὲ συλλογὴ μεγάλη
 σὰν τί παντιέρα ἐπρεπε στὸ σπετσαριὸ νὰ βάλλῃ.

Ξέροντας πῶς ἐσὺ γελάς κατ' ἀπὸ τὸ μουστάκι
 ἀπὸ τὰ γέλοια μ' ἐπίασε κι' ἐμὲ λειποθυμία,
 ἰδίως ὅταν ἐβλεπα τὸν Οὐρκλα τοῦ Χρηστάκη
 νὰ δίνει το' ἑκατὸ δραχμὲς στὰ χέρια τοῦ Ταμιά,
 καὶ τῶλεγα μὲ θλιβερὸ καὶ λιγωμένο τέμπο,
 “καλλίτερά σου νᾶπερνες μ' ἐδαύτες πασατέμπο!”

Τῇ λίστα σου σὰν ἄκουσα νὰ βγῇ στὸ ντιλάι,
 εἶπα, καινόργια μόμομα μᾶς ἐτοιμάζει πάλι,
 ὁ κατεργάτης ὁ γιατρὸς, κι' ἀλλοίμονο στ' ἀσκέρι
 ποῦ κόβεται γιὰ δαύτονε μὲ δίχως νὰν τὸν ξέρει,
 κι' ἤθελα νᾶρτω νὰ στὸ πῶ, γιατρέ μου, ντίρα βία,
 ἄλλη φορὰ δὲν μὲ γελάς, ἰπὸκριτα βὰ βία!

Μὰ μ' εὐτῆνα σου τ' ἀστεῖα θὰν τῇ πάθῃς δηλαδὴ,
 σὰν τὸ ζωηρὸ ἐκεῖνο καὶ ψευτούδιό παιδί,
 πῶς εἶναι πεσωμένον στὸ πηγάδι

γιὰ νὰ τρέχουν οἱ ἀνθρώποι νὰ γελά, τὸ πονηράδι.
 Μὰ συνέβηκε νὰ πέση μὴ φορὰ μὲ τὴν ἀλήθεια,
 καὶ νομίζοντας καθένος πῶς θὲν ἄνε κολοκύβει,
 δὲν τὸν ἐμελλε νὰ τρέξῃ γιὰ βοήθεια τοῦ παιδιοῦ,
 κι' ἐξεψίχητε στὸν πάτο, τὸ φτωχὸ, τοῦ πηγαδιοῦ.
 Δηλαδὴ, δηλοῖ ὁ μῦθος, πῶς ἂν ἄλλοτε συντρέξῃς
 μὲ τσ' ἀλήθειες, κι' ὅχι ἔτσι, ποῦ τὸ κάνεις γιὰ νὰ παίζῃς,
 θὰ νομίζουμε πῶς πάλι τῇ σκινούλα μας θὰ φᾶμε,
 καὶ θὰ θέλουμε νοδάρο γιὰ νὰ πᾶ νὰ σὲ ψηφᾶμε.

Βινερᾶτε Παναγῇ,
 ποῦ ζωὴ στὴν ἐκλογὴ
 τ' ὄνομά σου πᾶνια δίνει,
 δῶσε τὴν κουδουνισιά,
 κι' ἂν μεγάλη μολυσιά,
 στὸ κοπάδι δὲν μᾶς γίνῃ,
 εὐκολο πολὺ νὰ φτάτῃ
 μὴ φωνὴ στὸν οὐρανὸ,
 ποῦ μὲ μίας ν' ἀλαλιάσῃ
 τὸ Νικόλα τὸ Φανό.

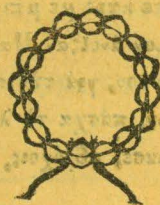
Καὶ στὴ μύρα τοῦ Βλαχουλή,
 ποῦνε θεῖος σου βωμός,
 ν' ἀνοιχθοῦν οἱ πύροι οὐλοῖ
 ποῦ νὰ γένῃ ποταμός.

Καὶ τοῦ Κλάουρα ἡ φάτσα
 ποῦνε πάντα γανωμένη
 νὰ τριφτῇ μὲ μιὰ λινάτσα,
 σὰν τ' ἀβόλοιο νὰ γένῃ.

Νὰ φιλιῶνται τοῦ μαρκάτου
 τὰ τοιγαριμένα χεῖλια,
 μποῖζα νᾶχα ἀβουκάτου,
 κι' ὁ Λυγκούρης ἀφ' τὰ Σπήλια.

Νὰ γελάς ἡ φύσις ὅλη
 νὰ χαρῇ ὁ οὐρανὸς,
 καὶ νὰ γένῃ περιβόλι,
 ὁ βεζύρης Καμπανός.

Καὶ ὁ Ἀμπας νᾶχη πλέον,
 πολεμάρχου θεωρεῖα,
 νᾶν ἐλέφας, νᾶνε λέων,
 ποῦ νὰ τρέμ' ἡ πιακαρία.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
 ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ

Δήμαρχος μικροί, μεγάλοι όλοι βγένου στο ντελάλε

Ληξουρίου — Χαριτάτος ο Σπυρίδων ο γιγνόμενος,
ο αντίστοιχος ο γόνος του δεσπότη του πατρός,
πώλαμε την πολιτεία, τόσο δηλαδή του λούσου,
που δε βρίσκεις ένα μέρος για να πῃς και πρὸς νερού σου.
Μὰ τὰ πλήθη τῶν Κολομπῶν, πέρουν, βγάνουν στο σεργιάνι,
κι' ἐνάν Τάτη Λιβεράτο που τὸν λέν και Γιωργιγιάννη,
κι' ἀναραινόνται σημεῖα πεισματώδους ἐκλογῆς,
μεταξὺ πεπονοφάγων Ἀνωγῆς και Κατωγῆς
και ναύαρχων και πλοίαρχων ποῦνε στο ποτάμι κάτω,
που Κανάριδες σοῦ βγένουν σὰν ἀκούει Χαριτάτο.

Θηναίος — Πάλιν ὁ παλῆς ὁ Νικολῆς ὁ Δρόσος
που για καλὰ τὸ κόλλησε ἡ τοῦ δημάρχου νόσος,
και Δαναλάτος Λιβαδάς ὁ Παναγῆς ὁ φίλος
που τὰ βαθυὰ ἑλληνικὰ τὰ κελαιδεῖ σὰ γυῖλλος,
Λαμπᾶτος ὁ Ἀντώνιος, που τέσσαρες μ' ἐτοῦτη
γυρεύει ν' ἀνακατωθῇ στοῦ δήμου τὸ κουκουῦτι,
και Κωνσταντάτος Γιωργάτος, πῶχει μυαλὰ βαρδῶτα
κι' εἶν' ἀδικο νὰ χάνεται μέσα στὰ Καρδακᾶτα.

Αἰληνιτῶν — Ὁ Παναγῆς ὁ βλάτης ὁ Παυλάτος
πῶρελμος ἐστάθηκε στο δῆμο του κι' ἐξῆτος.
και Γρηγοράτος ὁ Κοτμάς, παλληκαριᾶς βλαστάρη
και ἀντρας ἱκανώτατος για νὰ μετράη στᾶρι.

Τῶν Φαρακλάτων — Δημητρός ὁ Παπαναστασιάτος,
τοῦ κοφτηρίου δράκωντας λεβεντουγῆ γιομᾶτος,
και πάλιν τῇ κοιδούνα του στή ντάνα τινε βάνει,
κάνοντας ὄρκο και σταυρὸ ν' ἀρήσῃ τὸ χαβάνι.
Και ξεσπαθώνουν κόντρα του, Λοράνδος ὁ Ἡλίας
που βγίνει νὰ πολιτευτῇ πρὸς χάριν πικοιλίας,
Λυκούδης ὁ Γεώργιος, παιδί καθὼς τὸ θέλεις,
κι' ἕνας κουνιάδος εὐτήνου, Λυκούδης ὁ Βαγγέλης.

Τῶν Ὀμαλῶν — Ὁ τ' ἀρεντὸς ἀγαπητὸς και φίλος,
Τσακαρισμάτος δηλαδή ὁ τοῦ οὐρα Βασίλειος,
Παπαντωνάτος Ἀγουστής, σοφία ἐγνωσμένη,
ἄνθρωπος, ποῦν ἡ μὴτη του λιγάνη χαλασμένη,
και Λορεντζάτος Παναγῆς, κεφάλι προκομμένο,
Βάτσαμος δίχως κόκκινο ζωνάρι ἀπλωμένο.

Ἀνω Λιβαδοῦς — Ὁ ἴδιος, ὁ Ἐπαμεινώνδας μένει,
κι' εἶναι δίχως φασαρίες ἡ δουλειὰ του τελειωμένη.

Κάτω Λιβαδοῦς — Βαστάτε μιὰ στιγμή νὰ ξεδουλιᾶσω,
γιατὶ θέλω μιὰ βδομάδα, ἴσκι νὰν τοὺς ἀραδιάσω.
Πρώτος, γέρω πυροτέχνης, πετροκόπος, ἀρχιτέκτονας,

ὅ ἡ δόξα και τὸ κράτος και ἡ δύναμις κι' ἡ πίστις,
ὁ γνωστὸς μαστροδημήτρις, Σάβλος, Φούμος δηλαδή
μακαρίως δημαρχεῖων ἀπὸ δυὸ χρονῶν παιδί.
Ὁ Στραβοδαίμος ὁ Νιόνιος, που τῆς νίκης τῆς τρουμπέτες,
θὰ σονάρη, ἀν' ἀλήθεια τονε θέλουν ἡ μ. π. α. ρ. π. ε. ε. ε.
Μπότσολος Μαρῆς Ἀρσένης, μαγαζιτζῆρας ἀρχαῖος,
ποῦνε μαῦρος σὰν κι' ἐμένα και κοντούλης σὰ Ζαχαῖος.
Παναγῆς ὁ Ποταμιζάνος ποῦν τὸ χέρι του βλαμένο,
και για θρόνο δημαρχίας τὸ μυαλό του σηκωμένο.
Νικολέτος ὁ Σβορώνος, ἀρετὴ δοκιμασμένη,
μὲ κολάρους, μὲ ῥωλόι, μὲ κἀδὶνα κρεμασμένη.
Καταβᾶτης ὁ Βαγγέλης ὁ και ἄλλως Μαργιανῆς,
καροτσιέρης σὰν αὐτόνε δὲν πιστεύω νὰν κανεῖς.
Μπόνος Παναγῆς ὁ φίλος, π' ὅποιος δὲν τονε ψηφίτη,
Παναγία μου Μαγκάνα σὰν κολουῖ νὰ ψωφίτη.

Εἰς τὸν Ἐλῆ — Σὰν ἄγριος ὀπλαρχηγὸς τῆς Κρήτης
φουντάνει τὰ μαστάκη του ὁ γέρον Κολαῖτης,
κι' ὁ Κυπριώτης ὁ γιατρὸς που Γρίβα θάρρος ἔχει,
πέρνει τὸ λαβατίο του κι' ὀπίσθε του τρέχει.

Στοὺς Πρόνους — Βγένουν δυὸ Τραυλοῖ, ὁ Γιάννης δηλονότι
που μὲ Ῥουμάνου βράφησι, πορεύεται και φῶτι,
και ὁ Γεράκιος Τραυλός, ἄνθρωπος πῶχει τρόπους
κι' εἶδε πολλοὺς κι' ἐγύρισε ξευγενισμένους τόπους,
κι' εἶν' ἀδελφὸς μ' ἐκείνονε, θυμᾶτε τὸ δετόρο,
ποῦρθε μὲ τὰ κολέτα του κι' ἐτρέμαζε τὸ φόρο.

Τῶν Πυλλαρέων — Ὁ Μακρῆς ὁ Παναγῆς που ὅλοι,
τὸν ξέρετε γιατ' ἦτανε Κα τ ῆς εἰς τ' Ἀργοστόλι
κι' Ἀντύπας Διονύσιος πῶζῃσε στο μπουγαζί,
κι' εἶναι καλὸς για δῆμαρχος, ἀφοῦ και τονε κ ρ ᾶ ζ ε τ ῆ

Τῆς Σάμης — Ὁ Νικόλαος Στελάτος Καζακούλης,
ἄνθρωπος σὰν τὸ πρὸβατο καλὸς και νοστιμούλης.
Ὁ Παντελάτος Παντελῆς πῶχει τὸ καφενεῖο,
πάρα πολὺ σημοντικὸ και λογικὸ κρανίο.
Ὁ Ἀντωνᾶτος ὁ πολὺς, Θεόδωρος ὁ Καρδάρης,
που ἡ καβᾶλα μοῦπανε τ' ἀρέσει τῆς γαϊδάρας,
και ὁ Γεράσιμος Φωκᾶς κεφάλι προκομμένη,
που για τῆς σκούφης τοῦ Πυργιοῦ ἀξίζει και σημαίνει.

Τῆς Ἀσσοῦ — Ἐνας φίλος μου Κοκκόλης ὁ Νικόλας,
που ντύνεται κι' αὐτὸς κομψὰ μὲ τραχηλιὲς τῆς κόλλας,
ἕνα παιδί ἐξείρετο, χρυσόκαρδο και σπάνιο,
και πάντοτε συνδρομητῆς γραμμείος στο Ζιζάνιο,
κι' ὁ καρετζῆς τῆς Ἐνωσις Σπυρίδων Χαρακόπος,
ποῦνε χονδρὸς κι' ὅθε διαβῇ, τριζομανάει ὁ τόπος.

Τοῦ Δουλιχίου — Πάντοτε ὁ Ἐπᾶλης μετὰ γένηται
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

μὰ φετο θᾶν τοῦ χαλαστῆ θαρρῶ ἡ ζαχαρένι,
γιατί ὁ μέγας Χαρπότης σᾶ φᾶσμα ψηλοτάνταν,
φυσάει τὰ ρουθούνια του ἀπᾶν ἀπὸ τὸ Μάγκανο.

Μὲ τοὺς Θιακοὺς δὲν ἔχουμε κανένα νταραβέρι,
γιατὶ μᾶς τοὺς ἀφαίρεσε, κακὸ καὶ μαῦρο χέρι :

XXXXX

Η ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΓΙΟΡΤΗ.

Παντοῦ βασιλικοὺς καλλιεργοῦνε
καὶ μὲ νεράκια κρύα τοὺς ποτίζουνε,
κι' ἀβρά χερᾶκια κλώνους ψαλιδίζουνε
γιὰ τὴ γιορτὴ ποῦ τώρα καρτεροῦνε.

Βασιλικοὺς γεμάτες εἶν' ἡ στράτες,
παντοῦ βασιλικοὶ μέσ' τ' Ἀργοστόλι,
καὶ γέλοια καὶ χαραὶς θὰ κάμουν ὅλοι,
καὶ μοναχά... θὰ σκᾶνε αἱ δὴ μοκράτες.

Φάλοταρ

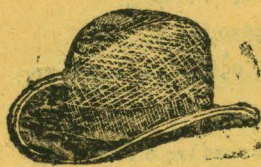
ΕΠΙΘΥΜΙΑ.

Ἄν ἦτανε νὰ βρίσκειτ' ἡ καρδιά μου,
ἐλευθερὴ, μὲ δίχως ὑποθήκη,
θὲν ἀφήνα στὸ δρόμο τὰ παιδιὰ μου,
καὶ θάκανα σ' ἐσένα διαθήκη,
ἀφοῦ καὶ βλέπω νᾶς' ἐρωτεμένη
ἀκόμα, σὲ καρδιά ποῦν πεθαμμένη!

ΤΙ ΠΑΘΑΙΝΩ.

Ἄφ' τῆ σιγμῇ ποῦ μ' ἀνοίξεις κυρά μου, τὴν καρδιά σου
μ' ἐκόλλησες ἀπάνου της σὰ νάχες τρεμεντίνη,
καὶ βγένω στὸ παράθυρο ν' ἀκούσω τὴ λαλιά σου,
μ' ἀντὶ ν' ἀκούσω ἐσένα, ἀκούω... τὸ Μαντήνη!!

K..P..Σ.

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ
B. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗ

(Οἰκία Φλαγκίνη εἰς τὸ λιθόστρωτον)

Ἀφίχθησαν τὰ νουβωτέ καπέλα, σκληρὰ καὶ μα-
λακά, γιὰ ὅλα τὰ γούστα, γιὰ ἐλες τῆς τσέπης,
Πλουσία συλλογὴ, εἰδῶν διὰ τὰς κυρίας, πρωτοπα-
γῆς γιὰ τὸ Ἀργοστόλι.

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΜΑΣ

Ὁ πῆ, λά κ κ κ ο ς.

Τὴ ἔλυσαν αἱ δεσποινίδες, Ἑλένη Σ. Ρ. Λουκάτου (πρώτη
λύτρια), Οὐρανία Γ. Δεστούνη, Μαριάνθη Σααρβέλη, Ἰωάννα
Τζουγανάτου, Ἀγγελικὴ Ἀποστολάτου, Μαρία Μ. Κομποθε-
κρα, Α. Χάλλα, Λουκία Πετράτου, Δ. Ε. Γεννατῆ, Μαρία Κάτε
Κούπα, Μπελα Α. Πρετεντέρη, Ἀγλατὴ Χ. Κιζιόγλου, Εὐρι-
δίκη Λιθαθυνοπούλου, Ἀμαλία Χαλμωτή, Ι. Ἀντόνα, Ε. Μα-
ζαράκη.

Οἱ κ.κ. Δ. Φραγκόπουλος, Σ. Παγιώτης, Σ. Βουσούλης, Γ.
Ῥαζῆς, Ν. Καρουσάτος, Γ. Κατσαῖτης, Ε. Καρύδης, Γ. Κον-
τομίχαλος, Γ. Μοσχόπουλος, Α. Ἀντίππας, Σ. Μαντζαβίτης,
Θ. Ζερβός, Δ. Τριπύλας, Η. Δεσάντες, Ν. Μολφέτας, Α. Κόα-
κινος, Σ. Ῥαζῆς.

Τὰ ψευδώνυμα. Ἀλήθεια ξεμβάζεται εἰς τὸν Κούταβον;...
θὰ σᾶς πιᾶση θερμόρο! — Ὁ παππαγάλος τῆς Ἀμερικῆς. —
La nostra ragazza ἀναχωρεῖ προσέχως. — Καλλιτερο τὸ πι-
γαβὸ ἀπὸ βελᾶδα καὶ ξερό! — Ἀπλοχαίρης — Ἡ διαπε-
ραστικὴ φωνὴ τοῦ τραγουδιοῦ τῆς λιθίας. — Τὸ λευκὸ σακάκι
τῆς Ἀναλψέως μ' ἐτρέλλανε! — Δὲν σ' ἐνθουσιάζει λοιπὸν ἡ
πράσινη; — Ἐ! τότε νὰ βᾶνω τὴν κόκκινη! — Ἡ πλατεῖα τοῦ
Κλήμη καὶ ὁ ἄδων στρατιώτης — Τὸ ναυτέπουλο τῆς Περσάδας.
— Ὁ Δραῦφους ἐξόριστος εἰς τὰ Γριζᾶτα. — Τὸ φουσκωμένο
φόρεμα τοῦ καφενείου. — Ὁ Γρήσας συζητῶν σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τῆς Στυμφαλίας. — Ἡ διάσπασις τῶν σχι-
σεων τῶν δυο Μεδουσῶν. — Ἄν ἐμπῆκα, .. τὸ ἔκαμα μὲ τὴν
ἐλπίδα νὰ σᾶς συναντήσω. — Ἡ Μούσα μου καὶ ἡ θεὰ
τῆς Ῥακατζῆς. — Ὁ ἀποτυχὼν ἀξιωματικός. — Ὁ μικρὸς
λαὸς γιὰ τῆς μπαρμπέτες χάνεται. — Ὁ γάμος ποῦ ἐχάλασε
γιὰ μὴ μισθὸν στάνι! — Ἡ ἐρωμένη τοῦ πιτσᾶ. — Βιδά-
τε (κι' ἐμὲ κανένα τρυγῶν! — Ἐλπίζεται ἡ συμπερίληψις τῶν
Μεδουσῶν. — Ἡ περιέργεια. — Τὸ σκυλάκι τῆς Διαμαντίνας.
— Ἀρτανιάν! ἄφησε τὴν Περσάδα κι' ἔλα στὴ σπιανάδα! —
Ἡ ἀνητυχία τοῦ Νικηφόρου, ἂν θὰ πιτύχῃ ὁ Σπυριδίδης γιὰ
σύμβουλος. — La Bijouterie du quartier Saint Georges. —
Τὸ φάντασμα τοῦ Μετελα. — Διὰ τί συχνάζεις εἰς τὰς παρα-
κλήσεις τῆς Ἀναλψέως, παρακαλῶ; — Σὰ νὰ λέμε Ζάχαρι...
...α! — Μόνον ἡ προσφιλες σκιά σου ἀπουσιάζει ἀπὸ τὸ
Μέτελα! — Καὶ ρίξε με στὸ πέλαγο σὰ Χαλκιδεὺς νὰ πλέω!

Ὁ κλῆρος κύνθησε τὴν κύριον Σπυριδῶνα Ῥαζῆν, ὅστις πα-
ρακαλεῖται νὰ διέλθῃ τοῦ γραφείου μας διὰ νὰ τοῦ δώσωμεν
τὸ λαχεῖον.

Τώρα προσέξτε τὸ ἐξῆς αἰνίγμα.

Τὸ πρῶτον μου εἶναι πρόθεσις καὶ πρᾶγμα εὐχάριστον τὸ
δεύτερόν μου, κυνηγᾶει ὅσους χρωστᾶνε, τὸ δὲ σύνολόν μου εἶχε
πέρασι αὐτὲς τῆς ἡμέρας.

Μεταξὺ τῶν λυτῶν θα κληρωθῇ τὸ μυθιστόρημα "Οἱ πα-
ραταὶ τοῦ Αἰγαίου.."

Σ. Ζ. Σὰς τὸ εἶπαμε, μία, δύο, διακόσιες! ἡ ψευδώνυμα προ-
σβλητικὰ δὲν δημοσιεύονται.

ΤΙΜΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΡΕΣΙΑΝΟΣ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ